

ת"פ 7161/09/17 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד פלוני

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ה אלול תש"פ
14 ספטמבר 2020

ת"פ 7161-09-17 מדינת ישראל נ' פלוני
תיק חיצוני: 258510/2017

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - פמ"ד
	ע"י ב"כ עו"ד שאול ציון
נגד	פלוני
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד מוטי יוסף

הכרעת דין

כתב האישום והשתלשלות הדין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות כדלקמן:

- ארבע עבירות של ניסיון להטרדה מינית של קטינה מתחת לגיל 15, בניגוד לסעיף 3(א)(6)(א) וסעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח 1998, ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- ארבע עבירות של ניסיון לגרם מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14, בניגוד לסעיף 348(א), בנסיבות סעיף 345(א)(3), ביחד עם סעיף 350 וסעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בכתב האישום המתוקן בשנית (תיקון טכני - הוגש בתאריך 15.03.2019), מיוחס לנאשם, כי שוחח עם סוכנת משטרתית, אשר נחזתה להיות קטינה, שהציגה עצמה כבת 13 ומחצה בכינוי "עדן המהממת", באמצעות אתרי שיחוח ("צ'אט") וכן באמצעות יישומים לשיחות טלפון ולשיחות וידאו, בין התאריכים 07.06.2017 עד 27.07.2017.

במהלך השיחות, כינה הנאשם את עצמו "Big Daddy" וכן בכינויים "אבא שרירי מחפש", "אדם", "תומר".

במהלך השיחות, ציינה הסוכנת המשטרתית, מספר רב של פעמים את גילה כ-13 ומחצה וכן את היותה תלמידה בכיתה ז', העולה לכיתה ח'.

בין היתר, במהלך שיחה מיום 07.06.2017, שעה 18:18, פנה הנאשם לסוכנת וביקש ממנה שתתקשר אליו. הסוכנת ענתה לו, כי יכולה רק להתכתב באמצעות הישומון "וואטסאפ".

בתאריך 13.06.2017, שעה 17:28, התקשר הנאשם לסוכנת. במהלך השיחה הציע לה הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני, כדלקמן: הנאשם שאל את הסוכנת מה היא לובשת, אם מוכנה להוריד את מכנסי ה"טייץ", אם לובשת תחתונים ומה צבעם. כן שאל אותה לצבע החזיה ואם מוכנה להוריד אותה.

בהמשך, שאל אותה אם "בא לך להנות מאמי, בא לך להנות קצת" ואמר לה מספר פעמים, להחליק את מכנסיה למטה כדי שתהנה. בהמשך, אמר לסוכנת לפסק את רגליה ו"לשחק" באיבר מינה, תוך שמנחה אותה כיצד לעשות כן.

בתאריך 15.06.2017, שעה 18:46, התקשר הנאשם שוב לסוכנת והציע לה הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני, כדלקמן: הנאשם שאל את הסוכנת מה היא לובשת, אם לובשת תחתונים, איזה תחתונים ומה צבעם. הנאשם אמר לסוכנת להוריד את מכנסיה וכשהשיבה לו, שהיא מתביישת, אמר לה כי אין לה ממה להתבייש. הנאשם ביקש מהסוכנת להוריד את חזייתה. הנאשם שאל את הסוכנת, האם היה לה חבר, והסביר לה כיצד מקיימים יחסי מין.

בהמשך, ביקש ממנה להוריד את מכנסיה, לפסק את רגליה, להזיז את התחתון הצדה ושוב הנחה אותה, בפרוטרוט, כיצד לקיים אקט מיני בעצמה.

כשאמרה הסוכנת לנאשם, שכואב לה, אמר לה לא ללחוץ יותר מדי ושאל אותה האם היא "רטובה".

כשאמרה הסוכנת לנאשם, כי אינה מעוניינת להמשיך, השיב לה שהוא רוצה שהיא "תרגיש את ההרגשה" וש"גדולים עושים משהו אחר" אך מה שהיא עושה, כולם עושים, בעיקר קטנים.

בהמשך, שלח הנאשם לסוכנת תמונות של לבני נשים ושאל, אם אוהבת את הסגנון.

ביום 22.06.2017, שעה 17:56, התקשר הנאשם שוב לסוכנת והציע לה הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני, כדלקמן: הנאשם שאל את הסוכנת, אם נהנתה בפעם האחרונה ושאל אותה מה היא לובשת ומה צבע התחתון. הנאשם ביקש מהסוכנת להוריד את הפיג'מה שהיא לובשת ואמר לה, שהוא יגע באיבר מינה ויאמר לה כיצד עושים זאת וגם היא יכולה לגעת באיבר מינו.

בהמשך, הנחה הנאשם שוב את הסוכנת, לפסק את רגליה ולבצע אקט מיני בעצמה, תוך שמנחה אותה. כן שאל אותה, האם מרגישה צמרמורת והורה לה להמשיך "יותר מהר".

במהלך אותה שיחה, שאל הנאשם את הסוכנת "האם רוצה להכיר אותו" והציע שיבוא לקחת אותה ברכב וכי "מה שאת

עושה עכשיו ותעשי, נעשה ביחד..."

ביום 27.07.2017, שעה 18:18, התקשר הנאשם שוב לסוכנת והציע לה הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני, כדלקמן: הנאשם שאל את הסוכנת מה היא לובשת, איזה תחתונים לובשת מתחת לפיג'מה. הנאשם ביקש ממנה להוריד את מכנסיה כדי "לפנק אותה". הנאשם הנחה את הסוכנת לשכב על המיטה ולבצע בעצמה אקט מיני.

הנאשם ביקש מהסוכנת לתאר את הלשון שלו נוגעת באיבר מינה.

במענה לכתב האישום, כפרה ההגנה בעבירות. ההגנה לא הכחישה קיומן של השיחות המפורטות בכתב האישום, אך טענה, כי הסוכנת הציגה את עצמה בגילאים שונים, לרבות גיל 90 וגיל 22. לטענת הנאשם, על אף שהסוכנת הציגה עצמה כקטינה, הוא הבין כי "היא משחקת משחק" בו מציגה עצמה כקטינה, אך מתוך השיחה עמה, בשל צורת הדיבור, הבין כי אינה קטינה.

בנוסף, העלתה ההגנה, בכתב המענה, טענות מקדמיות, כי המדובר בסוכנת מדיחה; כי הועברו לנאשם מסרים סותרים בנוגע לגיל הסוכנת; כי המעשים המתוארים בכתב האישום - אינם מגלים עבירה.

בהחלטה מנומקת מיום כ"ה אלול תשע"ח - 05.09.2018 - נדחו הטענות המקדמיות והתיק נקבע לשמיעת ראיות.

מטעם התביעה, העידו העדים הבאים:

· ע. ת. 1 - הסוכנת XXX

· ע. ת. 2 - מפעיל הסוכנים XXX

כן הוגשו, מטעם התביעה המוצגים הבאים:

· אמרת הנאשם מיום 29.08.2017, שעה 03:30, מסומנת 11 בתיק החקירה - ת1/א';

· תקליטור תיעוד האמרה ת1/א' - ת1/ב';

· אמרת הנאשם מיום 04.09.2017, שעה 10:57 - ת2/א';

· תקליטור תיעוד האמרה ת2/א' - ת2/ב';

- דוח חיפוש מיום 29.08.2017, שעה 02:30 - ת/3;
- דוח פעולה מיום 29.08.2017, שעה 03:00, מאת רס"ל מוהדי אלהוזייל, מסומן מ"ו בתיק החקירה - ת/4;
- תקליטור - תיעוד כללי - הפעלת הסוכנת - ת/5;
- צילומי מסך, מסומנים כ"ז בתיק החקירה - ת/6א';
- מסמך שהועתק מאתר השיחות, מסומן ב' בתיק החקירה - ת/6ב';
- תמלול שיחה מיום 07.06.2017, שעה 19:32 - מט/4, מסומן ו' בתיק החקירה - ת/7א';
- תמלול שיחה מיום 13.06.2017, שעה 19:28 - מט/4, מסומן י"א בתיק החקירה - ת/7ב';
- דוח תפיסה וסימון מאת רס"ר בן שמעון - ת/9;
- תקליטור מחקרי תקשורת - ת/10א';
- תעודה בדבר רשומה מוסדית וכן תמצית פלט מהתקליטור ת/10א' - ת/10ב';
- מזכר השוואת קול מאת אור שמוחה מיחידת האזנות סתר מחוז דרום - ת/11א';
- תקליטור שיחה מיום 23.08.2017, שעה 11:28 - ת/11ב';
- תמליל השיחה בצירוף צו בית משפט - ת/11ג';
- תעודת עובד ציבור בנוגע לשיחה - ת/11ד';
- צילומי התכתבות "וואטסאפ" מיום 07.06.2017, מסומנים ד' בתיק החקירה - ת/12;
- תקליטור תיעוד שיחה מיום 13.06.2017, מסומן ט"ו בתיק החקירה - ת/13;
- צילומי התכתבות "וואטסאפ" מיום 13.06.2017, מסומנים י' בתיק החקירה - ת/14;
- תקליטור תיעוד שיחה מיום 13.06.2017, מסומן ט"ו בתיק החקירה - ת/15;
- צילומי התכתבות "וואטסאפ" מיום 15.06.2017, מסומנים י"ח בתיק החקירה - ת/16;
- תקליטור תיעוד שיחה מיום 15.06.2017, מסומן ט"ז בתיק החקירה - ת/17א';
- תמלול השיחה ת/17א', מסומן י"ז בתיק החקירה - ת/17ב';
- צילומי התכתבות "וואטסאפ" מיום 22.06.2017, מסומנים כ"ד בתיק החקירה - ת/18;

- תקליטור תיעוד שיחה מיום 22.06.2017, מסומן כ"ט בתיק החקירה - ת/19א';
- תמלול השיחה ת/19א', מסומן כ"ח בתיק החקירה - ת/19ב';
- העתק שיחה מאתר השיחוח מיום 27.07.2017, מסומן ל' בתיק החקירה - ת/20;
- צילומי התכתבות "וואטסאפ" מיום 27.07.2017, מסומנים ל"ב בתיק החקירה - ת/21;
- תקליטור תיעוד שיחה מיום 27.07.2017, מסומן ל"ה בתיק החקירה - ת/22א';
- תמלול השיחה ת/22א', מסומן ל"א בתיק החקירה - ת/22ב';
- תקליטור תיעוד כללי - הפעלת הסוכנת, מיום 27.07.2017, מסומן ל"ו בתיק החקירה - ת/23;
- צילומי התכתבות "וואטסאפ" מיום 16.06.2017, מסומנים כ"א בתיק החקירה - ת/24;
- צילומי התכתבות "וואטסאפ" מיום 20.06.2017, מסומנים כ"ב בתיק החקירה - ת/25;
- צילומי התכתבות "וואטסאפ" מיום 21.06.2017, מסומנים כ"ג בתיק החקירה - ת/26.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

מטעם ההגנה, הוגשו המוצגים הבאים:

- צילום מסך מאתר השיחוח בנוגע לחוקי השימוש בצ'אט - נ/1;
 - צילום מסך מאתר השיחוח (אינו קשור לנאשם) - נ/2.
- הצדדים הגישו סיכומיהם, לאחר שנתבקשה ארכה מוסכמת להגשתם.

הסיכומים האחרונים הוגשו מיום 30.07.20.

מכאן - הכרעת דין זו.

סקירת התמונה הראייתית

ראיות התביעה:

עמוד 5

בסקירה זו יתייחס בית המשפט, מתוך הראיות שנשמעו, לחלקים הרלוונטיים בלבד לצורך ההכרעה בתיק זה.

ע. ת. 1 - הסוכנת - XXX סיפרה, בחקירתה הראשית, כי השיחות היו מתחילות באתרי השיחוח ("צאט") של "וואלה" ו-"תפוז" ולאחר מכן - המשיכו ביישומונים לשיחות וידאו כגון: "סקייפ" ו-"וואטסאפ". היא נהגה להציג עצמה כבת 13 ומחצה, תלמידת כיתה ז' העולה לכיתה ח' במקיף רגר בבאר שבע. במהלך הפעלתה נחשפה ל-31 דמויות, שניהלו איתה שיחות, מתוכן - הביאה למעצרים של 25.

הכינוי בו השתמשה במהלך הפעלתה היה "עדן המהממת".

היות שבכניסה לאתר השיחוח היה צורך למלא פרטים ולא ניתן היה לכתוב גיל מתחת ל-18 - רשמה גיל 90 או 86, וזאת לאחר שבתחילה רשמה גיל 18 ואנשים סברו שזהו גילה, לכן החליטה לרשום גיל שאינו הגיוני בעליל.

בנוגע לנאשם - קיבלה הודעה ממשתמש בשם "Big Daddy" ששלח הודעה "היי נסיכונת, באיזה כיתה את לומדת?". היא ענתה, שלומדת בכיתה "ז'2 האלופה". הוא אמר, שהיא מהממת ושאל בת כמה היא והיא אמרה לו שהיא מבאר שבע, בת 13 ומחצה. הנאשם נתן לה את מספר הטלפון שלו וביקש ממנה לחייג אליו. בשיחת "וואטסאפ" הזדהה הנאשם בשם אדם.

הנאשם הציג עצמו כבן 40, גר בהרצליה.

בשיחה נוספת, פנה אליה הנאשם בכינוי "אבא שרירי מחפש", כשבפרטים באתר נרשם, שהוא גבר בן 40 מהמרכז, החל בשיחה ושאל אותה מה שלומה, איך החופש, בת כמה היא. כשענתה לו, שהיא בת 13 שנים ו-7 חודשים השיב, שזה "גיל מהמם". הנאשם ביקש ממנה תמונה ושוב אמר לה לחייג לטלפון שלו.

בשיחה נוספת, הזדהה הנאשם בשם "תומר".

בכל השיחות, הבינה שמדובר באותו אדם, לאור הזהות בקול וכן התכנים הדומים.

בחקירתה הנגדית סיפרה, כי שינתה את השם, בו נשמר מספר הטלפון של הנאשם בזיכרון, בהתאם לכינויים שמסר וכי תיעדה פעולותיה בהתאם להוראות מפעיל הסוכנים - ע.ת. 2. עוד הסבירה, כי היתה מחויבת לרשום גיל מעל 18 שנה כדי להיכנס לצ'אט.

עוד סיפרה, כי הונחתה להיות פסיבית בשיחות. כשביקש ממנה הנאשם להתקשר אליו - אמרה לו, שיתקשר אליה. לא הרחיבה בתשובותיה אלא ענתה בעיקר "כן", "לא". לא פנתה לאף אחד מהמשתמשים, אלא - הם פנו אליה.

כשנתבקשה לשלוח תמונות - לא שלחה תמונות פרובוקטיביות.

עוד מסרה, כי אין זה חריג, שאנשים מחליפים כינויים באתרי השיחוח.

· ע. ת. 2 - מפעיל הסוכנים - XXX סיפר, בחקירתו הראשית, כי הסוכנת ע. ת. 1 הופעלה במסגרת מבצע שניקרא "דג ברשת", לאחר שאותרה על ידו כבעלת חזות מתאימה. הסוכנת הציגה עצמה כבת 13 ומחצה, תלמידת כיתה ז' והגיבה בהתאם לפניות אליה. לדבריו, הנחה את הסוכנת לרשום גיל מבוגר מאוד, 89 או 90, היות שכאשר רשמה גיל כזה - מיד נשאלה בת כמה היא. מי שהפריע לו הגיל הצעיר - 13 ומחצה - ניתק את השיחות ומרבית אלה שהמשיכו לשוחח איתה - קיימו שיחות בעלות אופי מיני ולאחר מכן עברו לשיחות וידאו באמצעות יישומונים שונים.

בחקירתו הנגדית מסר, כי אתרי השיחוח בהם שהתה הסוכנת "בנויים על זימה" ולא ניתן למצוא בהם שום דבר, שאינו קשור לכך. עם זאת, הסוכנת הונחתה להישאר בחדר "הלובי" ולא לעבור לחדרי צ'אט נוספים, כי בלובי, באופן יחסי, ההתכתבות היתה תמימה. אך בהמשך, אישר, כי גם בלובי ישנם שיחות זימה.

העד הוסיף, כי בשיחות עם הנאשם - נרשמה הסוכנת בגיל קרוב ל-90 וכי הפעמים בהם נרשמה בגיל 18 - לא היו בתיק זה.

העד מסר, כי קיבל אישור להפעלת הסוכנת מפרקליטות המחוז.

העד אישר, כי הנאשם השתמש בשלושה מספרי טלפון שונים וכי הוצא צו להאזנת סתר, אם כי, בסופו של דבר, אינו יודע אם האזינו לנאשם בכל הקוויים. ההאזנה נערכה, בין היתר, כדי לחזק את זיהוי הנאשם.

להלן, יפורטו קטעים מתוך המוצגים הרלוונטיים:

· צילום ההתכתבות ת/א6' - הנאשם הזדהה בשם "Big Daddy".

מסר מספר טלפון 053-9048169.

כשביקש מהסוכנת, לדבר איתו ב"וואטסאפ" השיבה, כי אינה מכירה אותו. הנאשם הציע לה לחייג מחסום ושאל אותה, האם הדלת סגורה. הסוכנת אמרה לו, שיכולה רק להתכתב והוא הציע לה לדבר בלחש. בסופו של דבר - הסכימה לחייג אליו;

· תמלול שיחה מיום 07.06.2017, שעה 19:32 - ת/א7' - הסוכנת מספרת לנאשם, שיש לה חדר משלה, אך אחיה הקטן נכנס לחדר מדי פעם. הנאשם מציע לה לסגור את החדר ושואל אם יש לה מפתח והיא משיבה שאין לה

מפתחות, כי פעם אחיה נעל את החדר על עצמו. הנאשם שואל את הסוכנת, היכן אמה והיא מוסרת לו, שהיא חוזרת בשעה שמונה. הנאשם מבקש מהסוכנת לשלוח לו תמונה. הסוכנת מספרת לנאשם כי היא בחוג ריקודים. הנאשם שואל את הסוכנת, אם יש לה חבר והיא אמרה שהיה לה חבר בכיתה והוא נפרד ממנה, הגדירה אותו כ"מטומטם" ואמרה, שהוא ביקש מחבר שלו להגיד לה, שהוא נפרד ממנה. הסוכנת מספרת לנאשם, שהיא לא אוהבת ללכת לבית ספר, אבל הולכת בגלל שאמא שלה לוקחת אותה בבוקר ושהיא חייבת להכין שיעורים כי אחרת אמה לא תיתן לה לשחק במחשב או להיות ב"וואטסאפ". הסוכנת מספרת לנאשם, שאינה יודעת להכין אוכל רק לחמם ושאמא שלה מכינה לה אוכל. הסוכנת מספרת לנאשם שמתכתבת ב"סקייפ" ושואלת אם יש לו "סקייפ", הנאשם אומר שלא והיא מכנה אותו "פראייר" וכותבת לו שכיף ב"סקייפ" כי שם אפשר להתכתב ויש גם מצלמה, אך אינה יודעת איך להתקין "סקייפ" כי דוד שלה התקין לה. הנאשם מנסה להוביל את השיחה לשאלה, מה הסוכנת לובשת והיא מספרת לו, שלובשת פיג'מה עם מכנס קצר. הנאשם מבקש מהסוכנת להצטלם עם הפיג'מה והיא אומרת, שהיא מתביישת כי היא אינה מכירה אותו וגם לא שמעה אותו טוב בטלפון, כי הוא דיבר חלש. הסוכנת שואלת את הנאשם, למה להצטלם, יש לה כבר תמונה ב"וואטסאפ" ובסופו של דבר אומרת שאולי, תשלח לו תמונה. הסוכנת אומרת, שאמה תחזור עוד מעט והיא צריכה לסיים את השיחה. הנאשם מבקש ממנה להמשיך, כי יש עוד רבע שעה. הנאשם מבקש מהסוכנת לדבר איתו ב"וואטסאפ" כשתהיה במיטה;

· מזכר השוואת קול - ת/11א' - נערכה השוואה בין קולו של הנאשם במספר שיחות, שנקלטו בהאזנת הסתר לבין השיחות עם הסוכנת, כאשר המאזין מצא זהות בין הקולות;

· צילומי מסך - התכתבות "וואטסאפ" מתאריך 07.06.2017 - ת/12 - הנאשם כותב לסוכנת, כי היא "מהממת", כי היא "מושלמת בתמונה", מכנה אותה "נסיכונת", כותב שיש לה "קול מהמם", מציע לחייג אליה כדי לדבר קצת והיא מוסרת, שאינה יכולה כי אמא שלה עוד מעט תבוא;

· צילומי מסך - התכתבות "וואטסאפ" מתאריך 13.06.2017 - ת/14 - הנאשם פונה לסוכנת בכינוי "נסיכונת מהממת", שואל לשלומה, שואל "איך בבית הספר משעמם כרגיל חחח" והיא כותבת לו, שמחכה כבר לחופש הגדול. הנאשם שואל אותה, אם היא לבד והיא עונה לו שכן ושאחיה הלכו לאבא שלה. הנאשם מבקש ממנה לדבר בטלפון והיא עונה "לא אכפת לי". הנאשם אומר שמחייג אליה;

· צילומי מסך - התכתבות "וואטסאפ" מתאריך 15.06.2017 - ת/16 - הנאשם מכנה את הסוכנת "מהממת שלי", שואל איך היה בבית הספר והיא עונה "סתם רגיל כזה משעמם". הנאשם מכנה אותה "נסיכונת", "מהממת", "יפהפייה נסיכה". הסוכנת כותבת "חולה על סנאפצ'אט". הנאשם שואל אותה, אם אפשר לחייג ולאחר מכן כותב, שנהנה מאוד מהשיחה ושמקווה מאוד "בפעם הבאה נתבייש פחות". הסוכנת שולחת לנאשם תמונה שלה. הנאשם שולח לה תמונות של בגדים. הסוכנת שולחת לנאשם תמונה ערוכה ביישומון "סנאפצ'אט";

· תמליל שיחה מיום 15.06.2017, שעה 17:44 - ת/17ב' - הנאשם שואל את הסוכנת מה קורה ואם היא משתעממת. הסוכנת עונה, שהיא בטלפון. הנאשם שואל אותה, איך עבר היום והיא עונה "סתם כזה שיעורים". הנאשם שואל אותה, אם יש עוד מבחנים והיא עונה "אין לנו עוד מבחנים". הסוכנת כותבת, שיש עוד חמישה ימים

לסיום שנת הלימודים. הנאשם שואל, מה אכלה והיא אומרת שאכלה קורנפלקס ושזה היה טעים. הנאשם שואל, מתי אמה חוזרת מהעבודה והיא עונה, שנראה לה שבשעה שמונה. הנאשם מחמיא לסוכנת על המראה שלה בתמונה ושואל אם היא לבד בחדר. הנאשם שואל, אם אהבה את השיחה האחרונה שלהם והיא אומרת שאינה יודעת, כי התביעה. הנאשם שואל, מה היא לובשת. הנאשם שואל, אם לא חם לה עם מכנס ארוך והיא עונה, כי הדליקה מזגן. הנאשם שואל, אם לובשת תחתונים מתחת למכנס והיא עונה שכן. הנאשם שואל לגבי צבע התחתונים. הנאשם מבקש ממנה להוריד את המכנס והיא אומרת שהיא מתביישת. לאחר שכנוע, הסוכנת מסכימה להוריד את המכנסים ואומרת לו, שהורידה אותם. הנאשם שואל, אם לובשת חזייה ומבקש ממנה להוריד גם אותה. הסוכנת עונה "לא יודעת כי אם מישהו יבוא". לאחר דו-שיח, אומרת הסוכנת, שמתביישת להוריד את החזייה. הנאשם מבקש מהסוכנת לנעול את דלת הבית, כדי שמישהו זר לא ייכנס ומבקש ממנה להוריד את המכנס לגמרי (קודם לכן מסרה, שהורידה אותו עד הברכיים). מכאן, מנחה הנאשם את הסוכנת באופן מפורט לפסק את רגליה ולבצע בעצמה אקט מיני. הסוכנת שואלת, אם לא רק גדולים עושים ככה והוא עונה לה שגדולים "עושים משהו אחר". הנאשם מסביר לה לגבי יחסי מין ואומר לה שמה שהיא עושה כעת - עושים הקטנים. הנאשם שואל אותה, אם חברות שלה לא סיפרו לה, שהן עושות דברים כאלה והיא אומרת, שהיא לא תגיד זאת כי זה "סודות". הנאשם מבקש מהסוכנת לבצע אקט נוסף בעצמה והיא אומרת שעשתה זאת כבר ועדיין מתביישת;

· צילומי מסך - התכתבות "וואטסאפ" מתאריך 22.06.2017 - ת/18 - הנאשם שואל את הסוכנת, מתי הלכה לישון והיא אומרת שבשעה 22:00. שואל אותה, אם היא לבד והיא עונה שכן. הנאשם שואל אותה מה היא עושה והיא אומרת שהיא במחשב. הנאשם שואל אותה אם לחייג אליה והיא עונה לו "מה שבא לך";

· תמליל שיחה מתאריך 22.06.2017, שעה 17:56 - ת/19ב' - הנאשם שואל את הסוכנת אם התגעגעה אליו והיא עונה "לא יודעת". הסוכנת מספרת לנאשם שחלמה שהיא בטיול שנתי וגם חלמה שהיא מתגייסת לצבא. הנאשם שואל את הסוכנת, אם אהבה את השיחה הקודמת שלהם והיא עונה "לא יודעת". שואל אותה, אם נהנתה והיא עונה "לא יודעת כי זה מוזר", שואל אם היה לה כיף והיא עונה "קצת". הנאשם שואל את הסוכנת מה היא לובשת והיא עונה, פיג'מה של מיני מאוס. הנאשם מבקש ממנה להוריד את הפיג'מה והיא שואלת "למה?" כי הרי היא הולכת להתקלח רק בערב. הנאשם אומר לה, שרוצה שתהנה כמו בפעם שעברה, רק קצת יותר. לאחר שכנוע, הסוכנת מוסרת לנאשם, שהורידה את המכנסים ואת החולצה ושוב - מבקש ממנה הנאשם לבצע אקט מיני בעצמה ומוסר לה הוראות מפורטות. הנאשם שואל את הסוכנת אם היא נהנית והיא עונה שלא כיף לה ושהיא הרימה את המכנסים. הנאשם מציע לסוכנת לבוא לחנות הבגדים שלו ושואל אם יבוא לקחת אותה מתישהו. הסוכנת שואלת איזה בגדים יש לנאשם בחנות שלו ושואלת אם זה גם מידות של קטנות. הנאשם מציע שייתן לה בגדים והיא שואלת למה, הרי הוא לא מכיר אותה וגם לא אבא שלה. הנאשם מציע לסוכנת, שיכיר אותה ושהיא יראה לה גם יעשה וכשיכיר אותה יוכל להראות לה בדיוק איך אפשר לעשות ביחד את מה שעשתה קודם לכן ושהוא יראה לה גם יעשה לה את אותם הדברים, אם תרצה. הנאשם מציע לה, שתוכל לגעת באיבר המין שלו והיא אומרת, שמתביישת. הנאשם אומר שייקח את היד שלה וישים אותה שם. הנאשם מציע לסוכנת להיפגש ביום ראשון וכשהיא אומרת לו, שזה הרבה זמן לנסוע לתל אביב מציע שייקח אותה ברכב ויחזיר אותה.

· תמליל שיחה מתוך אתר השיחוח "וואלה צ'אט" מיום 27.07.2017 - ת/20 - הנאשם פונה לסוכנת במילים "היי מהממת", שואל איך החופש, שואל בת כמה היא ואם אוהבת שרירים. הסוכנת עונה, שהיא בת 13 ו-7 חודשים.

הנאשם מוסר לה שזה "גיל מהמם" ושואל אם היא ביישנית. הנאשם מוסר לה טלפון - 055-9846360. הסוכנת מציעה לו לשוחח ב"סקיפ" והוא אומר שאין לו, אבל יכול להתקין. הנאשם שואל, אם היא יכולה לשוחח אתו בטלפון והיא אומרת, שאמא שלה עוד לא באה מהעבודה. הנאשם מציג את עצמו בשם "תומר";

· צילומי מסך - התכתבות "וואטסאפ" מתאריך 27.07.2017 - ת/21 - הנאשם פונה לסוכנת בכינוי "מהממת" ומבקש, שתחייג אליו. היא עונה, שיתקשר אליה;

· תמליל שיחה מיום 27.07.20 - ת/22ב' - הנאשם - מזוהה בשם תומר - אומר לסוכנת שיש לה "תמונה סקסית בוואטסאפ" ושואל מה היא עושה. הסוכנת עונה, שהיא ב"סקיפ". הנאשם שואל, אם היא לבד ומתי אמא שלה חוזרת והיא אומרת, שאינה יודעת. הנאשם שואל אם בא לה "להנות איתו" והיא עונה לו "לא אכפת לי". הסוכנת מציעה לנאשם להתקין "סקיפ", כי יש שם מצלמה. הנאשם שואל, מה היא לובשת והיא עונה שפיג'מה. הנאשם מכנה אותה "סקסית" ושואל, איזה פיג'מה ואם יש לה תחתונים מתחת. הנאשם מציע לסוכנת לבוא אליו לאשדוד, לים. הנאשם שואל, אם אמה תרשה לה ללכת, והיא עונה שלא יודעת ואולי תלך עם חברה. הנאשם אומר לה ש"זה רעיון יותר טוב". הסוכנת אומרת שאמא לא מרשה לה ללכת לים, רק לברכה והנאשם עונה, שהיא לא תדע. הנאשם מבקש מהסוכנת להוריד את מכנסיה והיא עונה "לא מה פתאום" ושואלת למה שתוריד. הנאשם אומר לה, שרוצה שתיהנה והיא עונה שאינה יודעת מי הוא ושהיא מתביישת. עוד אומרת לו, שקודם רוצה לראות אותו ב"סקיפ". הנאשם אומר לסוכנת, שיפנק אותה והיא שואלת אם יביא לה מתנה. הנאשם שואל מה הייתה רוצה והיא עונה לו שאוהבת בגדים. הנאשם מבקש ממנה שוב להוריד את המכנס והיא עונה "טוב אני אוריד". השיחה מתנתקת והנאשם מחייג שוב. הנאשם מבקש שוב, שהסוכנת תוריד את מכנסיה והיא מאשרת, שהורידה אותם. הנאשם מנחה את הסוכנת לפסק את רגליה ולבצע בעצמה אקט מיני. הסוכנת אומרת לנאשם, שאינה מכירה אותו ושהיא מפחדת. הנאשם שואל אותה, אם היא אוהבת מה שהיא עושה והיא עונה "לא יודעת מוזר". השיחה מסתיימת כשהסוכנת אומרת לנאשם, שאחים שלה מגיעים;

· צילומי מסך - התכתבות "וואטסאפ" מתאריך 16.06.2017 - ת/24 - הנאשם פונה לסוכנת בכינוי "מושלמת" ושואל מה היא עושה. הסוכנת עונה שהיא ב"גראנד", הנאשם שואל אם היא רוצה שידברו היום והיא עונה כי היא לא יכולה, כי אמא שלה איתה;

· צילומי מסך - התכתבות "וואטסאפ" מתאריך 20.06.2017 - ת/25 - הנאשם שואל את הסוכנת מה המצב ואם היא ברוגז איתו, כי לא ענתה לו מאתמול. היא עונה, שאמה היתה בבית ולכן לא ענתה. הנאשם מציע לדבר בטלפון ושואל אם הדלת בחדר סגורה. הסוכנת אומרת שאמה בבית ושואלת מה יקרה אם היא תיכנס;

· צילומי מסך - התכתבות "וואטסאפ" מתאריך 21.06.2017 - ת/26 - הנאשם שואל את הסוכנת מה המצב ולהיכן נעלמה אתמול. היא עונה, שהיתה עם חברות שלה. הנאשם שואל, אם יוכלו לדבר היום והיא עונה שאינה יודעת, כי אמה בבית. הנאשם מציע, שתהיה בחדר ותסגור את הדלת והיא עונה, שאולי למחרת, כי אמה הולכת למסיבה. הנאשם מציע לה להיות במיטה, לסגור את הדלת ואם אמה תשאל אותה, שתגיד שהיא משוחחת עם חברה. הסוכנת מספרת, שהיא במספרה עם אמה ושאמא שלה עושה "פן".

עד כאן ראיות התביעה.

ראיות ההגנה

הנאשם - בחר להעיד ובנוסף, הוגשו אמרותיו במשטרה - ת/א-ב' ו-ת/א-ב'.

באמרתו הראשונה, בסמוך לאחר מעצרו - מתאריך 29.08.2017, שעה 03:30 - ת/א-ב' - לאחר שהוסברו לנאשם טיב החשד, זכויותיו והוא אף נועץ בסניגור - מסר, כי הוא מופתע, כי הוא מבייש את משפחתו וכי הוא בא ממשפחה טובה שלא היו בה מעצרים. כשנשאל למה מתכוון במילה "בושה", השיב, שאמו קמה בלילה ורואה אנשים זרים בבית, חדר הפוך (מתייחס לחיפוש).

הנאשם אישר, כי נכנס לשיחות באתרי השיחוח "וואלה" וכן, ב"פייסבוק". כשנשאל, אם עורך שיחות ב"סקייפ", מסר שלא אך ועמד על כך, גם כשהוטח בו כי הוא משקר. כשנשאל אם מוכר לו הכינוי "Big Daddy" השיב שלא. כשנשאל, עם מי מתכתב באתר השיחוח "וואלה צ'אט" השיב, כי מחפש בחורה כדי לדבר איתה "כשיש הסכמה". כשנשאל, אם מוכר לו הכינוי "עדן המהממת" השיב, כי לא עולה לו בזיכרון. הנאשם הכחיש, כי שוחח עם קטינה בת 13 ומחצה בכינוי "עדן המהממת" וכשהוטח בו, שהציע לקחת אותה לים השיב, שאין לו רכב ואין לו רשיון. הנאשם טען, כי אינו מזהה את עצמו בשיחות ושבשבילו זה בושה לעשות דברים כאלה.

לאחר שהוצגו לנאשם השיחות השונות שניהל, בשלב מסוים - החל לשוחח עם החוקר ולשאול מה יהיה איתו ואיך אפשר לעזור לו. החוקר השיב לו, שהוא יוכל לעזור לעצמו בכך שיספר את האמת והנאשם אמר, שהוא מוכן "לשלם על הטעות". בסיום החקירה, נשאל הנאשם, אם רוצה לספר מדוע עשה את הדברים והנאשם השיב "כי חייב לחשוב עם עצמו".

אמרת הנאשם מיום 04.09.2017, שעה 10:57, נגבתה לאחר שהוסברו לו פעם נוספת זכויותיו ונועץ שוב בסניגורו. בפתח גבית האמרה - התנהלה שיחה, במהלכה הודה הנאשם כי הוא מי שדיבר בשיחות, שהושמעו לו בחקירה קודמת, אך טען, כי היה שיכור וזכר במעומעם את השיחות, אך אינו זוכר הכל. לדבריו, לא היה עושה דבר כזה כשהוא ב"נורמה" והדבר היה בשל היותו תחת השפעת אלכוהול.

הנאשם מסר, שלא השתמש במכשיר הטלפון הרגיל שלו אלא בטלפונים אחרים וכשנשאל מדוע השיב, "אני לא עושה דברים כאלה מהטלפון שלי" (ש' 43).

הנאשם הסביר, כי לא עבר לשיחת וידאו היות שלא רצה שיראו אותו.

הנאשם אישר, כי השתמש בכינוי "Big Daddy".

הנאשם טען, כי אינו זוכר מה הגיל ש"עדן המהממת" אמרה לו וכי אינו זוכר בוודאות את תוכן השיחות.

כשהוטח בו, כי לא הגיוני שהיה שתוי בשעות בהן נערכו השיחות, שהן סמוכות לשעות עבודתו, השיב, כי זה היה לאחר שעות העבודה.

כשנשאל, מדוע החליף כרטיסי SIM השיב, "זה סתם בבית כי לפעמים צריכים" וכי לפעמים היה מחליף להורים שלו את כרטיסי ה-SIM (ש' 149 - 150).

בסיום החקירה, הביע החשוד צער והתייפח. שב על כך, שהיה שיכור ושהוא מתבייש במה שעשה.

הנאשם טען, כי לא התעניין בגילה של מי ששוחח איתה.

כשהוצג לנאשם, שהסוכנת מסרה שוב ושוב את גילה השיב, כי לא ידע שהיא בת 13 ומחצה ולא ידע בת כמה היא והוסיף "אני בעצמי לא הייתי במצב שפוי ואני לא ידעתי". עוד הוסיף, כי מבקש שלא ישמיעו לאף אחד את השיחות.

בסיום החקירה, כשהוטח בנאשם, כי שוחח עם עדן, קטינה בת 13 ומחצה וכי עבר עבירות בשיחה זו - שתק ולא ענה. לאחר מכן, מסר שהוא מצטער ושאינו חש בטוב.

בחקירתו הראשית בבית המשפט סיפר, כי נכנס לאתרי השיחוח כדי לפרוק משהו מעצמו, בשל מצוקות משפחתיות, שוחח עם מספר נשים והבין, שבאתרים אלה אפשר להצטייר בפנטזיה ולא להיות מי שהוא. גם לבחורות היו פנטזיות, פעם מישהי רצתה להיות גדולה ופעם קטנה. שוחח עם חמש עד עשר נשים.

לדבריו, היה תמים היות שבכניסה לאתר השיחוח רשום, שהנוכחים הם מעל גיל 18.

לדבריו, הסוכנת הופיעה פעם בגיל 20 ומשהו, פעם בגיל 18 ופעם בגיל 90 ולכן הבין, שאיננה קטינה.

לדבריו, בחקירתו הראשונה הושפל וקראו לו עבריו מין, פדופיל. בחקירה השנייה החליט לומר את האמת.

לדבריו, בזמן המעצר שקל אפילו לשים קץ לחייו כי לא הבין היכן הייתה הטעות שלו וידע ב"מיליון אחוז" שכל מה שעשה היה בסדר - אם כי מוסרית, זה לא היה בסדר.

לדבריו, במהלך החקירה איימו עליו, שישמיעו לאשתו - שהייתה אז בת זוגו - את השיחות.

בחקירתו הנגדית, הוטח בו, כי מתחילת השיחות הציגה הסוכנת את עצמה כבת 13 ומחצה ואף מסרה, שהיא בכיתה ז'. הוטחו בו פרטים שונים מתוך השיחות המלמדים על כך, שמדובר בילדה בגיל זה. הנאשם עמד על כך, שסבר שזה הכל "פנטזיה" ו-"סיפור כיסוי", שהיא בגירה שמתחזה לקטינה.

כשנשאל לגבי שינוי הגרסאות בחקירותיו במשטרה השיב, שבתחילה הטיחו בו שהוא פדופיל ועברין מין ולכן בחר להכחיש, שהוא זה שמשוחח בשיחות.

לדבריו, כשדיבר על טעות שעשה התכוון למישור המוסרי בלבד.

כשנשאל, על כך שלא מסר, באף אחת מחקירותיו במשטרה שסבר שמדובר בבגירה השיב, כי לאור ההאשמות שהוטחו בו סבר, שמה שהוא לא יגיד - זה לא יעזור לו.

כשנשאל, כיצד זוכר, שסבר שמדובר בבגירה שמתחזה לקטינה, אם היה שיכור ולא היה בהכרה השיב: "מה זה בלי הכרה? איך בן אדם בלי הכרה יכול לדבר ולהבין מה הוא עושה? גם אם אתה מתגרה באופן מיני אתה עדיין שולט בגוף שלך וברגש שלך". כשנשאל, אם כך הדבר גם כשהוא תחת השפעת אלכוהול השיב: "שולט, לא בהכל במאה אחוז אבל שולט".

הנאשם אישר, כי למרות שהיה שיכור - עדיין היה "בפוקוס" כדי לדעת שלא לעשות שיחות כאלה מהטלפון שלו.

מטעם ההגנה, הוגש צילום מסך הכניסה מאתר השיחות - 1/1 - ממנו עולה, כי הכניסה מוגבלת לגיל 18 ומעלה וכן, צילום אקראי של תעבורת שיחות מתוך אתר השיחות - 2/1 - ממנו ניתן להבחין, כי רובם ככולם של התכנים עוסקים במין.

טענות הצדדים

התביעה טענה, כי יריעת המחלוקת צומצמה, שכן הנאשם הודה, בחקירתו בבית המשפט, כי הוא שהשתתף בשיחות המתוארות בכתב האישום ומכל מקום - הדבר אף הוכח בראיות, מתוך מכשירי הטלפון וכרטיסי ה-SIM שנתפסו אצל הנאשם; מחקרי התקשורת והאזנות הסתר.

לטענת התביעה, נקודת המחלוקת שנתרה, היא - האם סבר הנאשם, כי משוחח עם קטינה מתחת לגיל 14.

בנוגע לכך - טענה התביעה, כי מתוכן השיחות שנוהלו - עולה בבירור, כי המדובר בקטינה כבת 13 וחצי, לומדת בכיתה ז' בבית ספר, נתונה להשגחה של אמה וכי הנאשם עצמו אף התייחס לסוכנת, כקטינה, בהתאם לאותם נתונים.

התביעה טענה, כי אין רגליים לטענות ההגנה בדבר יחס משפיל או בלתי הולם לנאשם בחקירתו במשטרה וכי החקירה נוהלה בכבוד.

התביעה הצביעה על ההתפתחויות בגרסאותיו של הנאשם ועל כך שגרסתו בבית המשפט - לא נזכרה בחקירתו במשטרה.

התביעה טענה, לסתירות בין גרסאותיו השונות של הנאשם.

התביעה עתרה להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו.

ההגנה אישרה, כי אינה חולקת על היסוד העובדתי שבכתב האישום והמחלוקת נעוצה בשאלת היסוד הנפשי, קרי: מודעותו של הנאשם לעובדה, כי משוחח עם קטינה.

ההגנה טענה, כי שאלת המודעות היא סובייקטיבית.

ההגנה טענה, כי אתר השיחוח נועד מלכתחילה למשחקי תפקידים ולמימוש פנטזיות וכי הכניסה לאתר אסורה לקטינים, כך שהנאשם לא חיפש לגלוש במקום המיועד לקטינים.

ההגנה טענה, כי היה על הסוכנת לוודא, במהלך השיחות, כי הנאשם מודע לגילה.

ההגנה טענה, כי הופעל על הנאשם לחץ בלתי סביר בחקירתו במשטרה.

ההגנה טענה, כי כשם שהסוכנת הציגה מצב כוזב בנוגע לגילה ולזהותה - פעל גם הנאשם באותו האופן.

ההגנה טענה, כי הנאשם שלח לסוכנת תמונות של בגדים, האופייניים לאישה בוגרת.

ההגנה עתרה לזכות את הנאשם מחמת הספק בדבר קיומו של היסוד הנפשי הדרוש לשם הרשעה בעבירות אלה.

דין והכרעה

במהלך שמיעת הראיות - צומצמה יריעת המחלוקת ובניגוד לנטען בשלב המענה - הסכימו הצדדים בדבר קיומו של היסוד העובדתי המתואר בכתב האישום, קרי: כי הנאשם הוא אשר קיים את השיחות השונות המתוארות בכתב האישום אל מול הסוכנת המשטרתית וכי תוכן השיחות הוא כפי המפורט בכתב האישום.

יצוין עוד, כי במסגרת המענה לכתב האישום - לא נטען דבר בנוגע לקבילות הודעותיו של הנאשם במשטרה וההגנה הסכימה, טרם פתיחת ההוכחות, להגשת אמרותיו של הנאשם, ללא הסתייגות ובלא שביקשה לחקור את גובי האמרות. כך שהטענות בנוגע לקבילותם של דברים, שמסר הנאשם באמרותיו - מהוות הרחבת חזית המנוגדת לסדרי הדין. מכל מקום - בתיק זה תועדו חקירותיו של הנאשם באמצעים אלקטרוניים ולאחר בחינת התייעוד - לא מצא בית המשפט כל עדות להפעלת לחץ בלתי הוגן על הנאשם וההפך הוא הנכון - נמצא, כי החקירות נוהלו בהתאם לדין ובאופן מכבד.

כאמור - נדחו הטענות המקדמיות, הן בנוגע להתאמת סעיפי העבירה למתואר בכתב האישום; הן בנוגע להדחת הנאשם לעבירות.

השאלה שנותרה במחלוקת, היא בנוגע לקיומו של היסוד הנפשי הנדרש לצורך הרשעה בעבירות, כשאין טענה, שהנאשם לא היה מודע לעצם ניהול השיחות ולמשמעותן אלא, טענת ההגנה התמצתה בכך, שלא היה מודע לכך, שמדבר עם מי שנחזית להיות קטינה בת 13 ומחצה וכי סבר, שמדובר במשחק תפקידים.

לאחר בחינת השיחות שנוהלו, הן באתרי השיחוח והן באמצעות מכשיר הטלפון החכם על ישומיו השונים - מוצא בית המשפט, כי עלה בידי התביעה הכללית להוכיח קיומה של מסה קריטית של נתונים, מהם ניתן היה להסיק בבירור, כי הצד השני לשיחה נחזה להיות קטינה, בגיל הנקוב בכתב האישום וכי הנאשם היה מודע לכך.

מיד בפתח ההתכתבות הראשונה של הסוכנת עם הנאשם, ציינה את גילה - 13 ומחצה; את היותה תלמידת כיתה ז', כשאף נקבה במספר הכיתה ובכינוי הכיתה ("ז' 2 האלופה").

עובדות אלה חזרו שוב ושוב בשיחות הבאות, כשבחלוף מספר שבועות אף התאימה הסוכנת את הגיל והפכה בת 13 ו-7 חודשים.

אך מעבר לציון הטכני של הגיל והיותה תלמידת בית ספר - כל עולם התוכן בשיחות כולן, מתאים לנערה בגיל המדובר. החל מדיבורים חוזרים ונשנים על הפחד, כי אמה של הסוכנת תגלה את ההתכתבויות או את דבר קיומן של השיחות; עבור לדיבורים על אחיה הקטן, אשר מפריע לה; על החופש הגדול; על השעמום בבית הספר; על שיעורי הבית; על מקלחת; על כך, שאמה מכינה בעבורה את האוכל; על שימוש בישומים, המאפיינים בני נוער; על חברות ועל החבר שהיה לה, כביכול, בכיתה, לרבות אופן התנהגותו; ועוד ועוד.

גם במישור המיני - הפגינה הסוכנת חוסר הבנה ואף חששות, האופיינים לקטינה באותו הגיל, כששוב ושוב מציינת, כי מתביישת ואינה מבינה מה מטרת בקשותיו של הנאשם, לתאר פרטי לבוש תחתונים; להוריד פרטי לבוש; לבצע בעצמה אקטים כאלה ואחרים.

אין בשיחות כל רמז על כך, כי המדובר במשחקי תפקידים - לא בתחילתן, לא בסופן ולא בכל שלב אחר. לו היה מדובר במשחק כזה, היה צפוי למצוא התכתבות או שיח, שיהוו סיפור מסגרת - מבוא, במסגרתו יסכמו הצדדים על תפקידיהם במשחק, או סיום. אך באף אחת מהשיחות אין זכר למסגרת כזו או למעבר כלשהו בין דמויות.

בית המשפט אף לא מצא רגליים לטענת ההגנה בדבר מסרים סמויים כלשהם ששודרו מצדה של הסוכנת, אשר מילאה תפקידה באופן התואם לחלוטין את הגיל המוצג.

בנסיבות אלה, ניתן לקבוע, מתוך עצם תכנן של השיחות - כי הנאשם היה מודע בפועל לגיל המוצג, מודעות של ממש.

ההגנה טענה רבות בנוגע לכך, שבכרטיס הכניסה לאתר השיחות, רשמה הסוכנת גיל שהוא מעל 18 שנים.

עדי התביעה - הסוכנת והמפעיל - הסבירו זאת בכך, שלא ניתן להיכנס לאתר השיחות, אם רשמים בכרטיס גיל הנמוך מ-18. עם זאת, על מנת להמחיש, שהגיל הנקוב בכרטיס אינו הגיוני, הרי, לאחר הפעולות הראשונות של הסוכנת - לא במסגרת השיחות הקשורות לנאשם דנן, שם רשמה גיל 18 או גיל קרוב אליו - הונחתה לרשום גילאים מאוחרים מאוד - 86 - 90, על מנת שברור יהיה, שהגיל שנרשם בכרטיס חסר משמעות ואת הגיל היא מסרה בשיחות עצמן.

בניגוד לטענת ההגנה, רישום הגיל כ-18 או כ-20 ומשהו - לא אירע בקשר לנאשם דנן.

כך שהנאשם, במקרה דנן, אם הסתכל בכרטיס - ראה גיל הנע בין 86 ל-90, ומיד בפתח השיחות נמסר לו הגיל המוצג - 13 ומחצה.

מעבר לגיל הבלתי הגיוני בעליל המפורט בכרטיס - כל המסה הקריטית של הנתונים העולים מהשיחות הצביעו, כאמור, על קטינה בגיל המתואר.

לכל אלה יש להוסיף, כי טענת הנאשם בנוגע לסברה, כי מדובר במשחק תפקידים, היא טענה כבושה, אשר עלתה לראשונה במהלך המשפט.

שכן, בחקירתו הראשונה של הנאשם במשטרה, בסמוך למעצרו - לאחר היוועצות בעורך דין, עמד על גרסתו, כי לא הוא שהשתתף בשיחות המתוארות, כלומר - כי מדובר בטעות בזיהוי. והלוא - לו היה מדובר במשחק תפקידים - צפוי היה,

שהנאשם יזעק, מהרגע הראשון: "מה רצונכם ממני - קיימתי משחק תפקידים". אך הנאשם, כאמור, מכחיש את קיום השיחות ואף מביע בושה רבה, שלא היה לה מקום אם המצב היה כטענתו.

גם בחקירה השניה, שהתקיימה מספר ימים לאחר מכן - ולאחר שהנאשם נועץ פעם נוספת בעורך דין ואף פגש בעורך דין במהלך הארכות המעצר - עדיין אינו טוען טענה זו, אלא שינה טעמו וטען, כי קיים השיחות כשהיה שיכור ואינו זוכר את תכנון (הגם, שבמהלך חקירתו זו, כשנשאל על תדירות השתיה שלו, שכח לרגע את גרסתו והשיב: "אף פעם אין לי, אני שותה כוס יין ביום שבת, זהו" (ת/ב' מונה 01:20:40 - 01:21:20). גם במהלך חקירתו זו - אין ולו רמז לטענה כי, קיים השיחות כמשחק תפקידים.

טענה זו עולה, לראשונה, בשלב המענה לכתב האישום, כשבחקירתו הנגדית בבית המשפט אף ניסה הנאשם לערוך סינתזה בין טענה זו לבין טענת השכרות, אך ברי כי השתיים אינן משתלבות יחדיו, שכן - או שהנאשם אינו זוכר מה היה בשיחות בשל שכרותו, או שהוא זוכר - כי ערך משחק תפקידים.

טענת השכרות אף כורסמה עד כדי איונה המלא גם מתוך התחכום בו פעל הנאשם, תוך שימוש במספר כרטיסי SIM שונים וכינויים שונים ולא בשיחות רגילות ממכשיר הטלפון הפרטי שלו - כדי להקשות את איתורו. גם בחקירתו הנגדית בבית המשפט אישר הנאשם, כי למרות שהיה שיכור היה "בפוקוס" כדי לדעת, שלא לעשות שיחות כאלה מהטלפון שלו וכן אישר, כי עדיין היה שולט "בגוף שלו וברגש שלו". השיחות גם נערכו בסמוך לאחר סיום שעות העבודה של הנאשם.

העובדה, כי הנאשם נמנע מלהעלות הטענה המרכזית שלו - כי המדובר במשחק תפקידים - אלא בפתיחת המשפט; ביחד עם היעדר כל ממצא עובדתי התומך בטענה זו, ולו ברמז - אינה מאפשרת ליתן לטענה זו משקל.

מעבר לנדרש, יצוין, כי מכל מקום - המסה הקריטית של הנתונים, שהוצגו לנאשם, מבססת את החזקה המנויה בסעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, החזקה המכונה "עצימת עיניים", לפיה - גם מי שלא היה מודע לנסיבה מסוימת, אך חשד בקיומה ונמנע מלברר החשד - יראו אותו כמי שהיה מודע לאותה נסיבה. במקרה דנן - גם אם תתקבל הטענה (שעל פי הראיות - אין לה תימוכין), לפיה הוצגו לנאשם נתונים סותרים בנוגע לגילה הנחזה של הסוכנת - הרי, מעת שמסרה לו, כי היא בת 13 ומחצה ואף הוסיפה את כל יתר הפירוט - לכל הפחות - היה על הנאשם לעצור השיחות ולברר, האם אינו משוחח עם קטינה. אלא, שמהשיחות עולה בבירור, שלא זו בלבד שהנאשם לא ניסה לברר זאת, אלא פנה לסוכנת תוך הסתמכות על הגיל שהוצג לה ותוך התאמת עולם התוכן בפניותיו אליה לגיל זה. כך למשל, כאשר הנחה הנאשם את הסוכנת לבצע אקט מיני בעצמה, הבחין בין אקטים שמבצעים "גדולים" ל"קטנים" בגילה. כך, שאל אותה שאלות רבות בנוגע ללימודיה בבית הספר, לשיעורי הבית, וקיימות דוגמאות רבות נוספות.

אכן, במרחב הווירטואלי קיימים מקרים רבים בהם מציגים אנשים מצג שאינו תואם את המציאות. אלא, שבמקרה דנן - אין כל תימוכין לטענה, שהנאשם סבר, כי משתתף במשחק תפקידים. כאמור - אין בנמצא כל חריגה מאותו משחק נטען, לא לפני השיחות, לא במהלכן ולא לאחריהן והנאשם לא מצא להעלות טענה זו, אותה היה עליו לזעוק מלכתחילה - אלא כבשה זמן רב מאוד והעלה אותה לראשונה רק בבית המשפט.

לסיכום - קובע בית המשפט, כי לנאשם היתה המודעות לכך, שמדבר עם קטינה כבת 13 שנים ומחצה ולכל הפחות - הוצגו בפניו די נתונים, שהביאו לחשד בדבר קיומה של נסיבה זו, כשהוא לא ניסה לברר החשד והמשיך בשיחות בעלות אופי מיני ובהנחיות לסוכנת לבצע בעצמה אקטים מיניים.

גם לאחר שמיעת הראיות - לא מצא בית המשפט תימוכין לטענה, כי הסוכנת פעלה להדיח הנאשם לעבירות. ההיפך הוא הנכון - ניתן לראות, כל העת, כי הסוכנת מביעה עמדות פסיביות, אמביוולנטיות, מהססת - נדרש שכנוע רב כדי להביא אותה להציג, כאילו ביצעה את האקטים המבוקשים. היוזמה היתה נתונה בידי הנאשם, לכל אורך הדרך וכך גם - האחריות למעשים.

לאור כל האמור - מרשיע בית המשפט את הנאשם בעובדות ובעבירות שבכתב האישום המתוקן בשנית.

ניתנה היום, כ"ה אלול תש"פ, 14 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.